

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si Christus vbiunque est, homo sit. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

quia anima à carne diuisa erat. Propter separatio-
nē animæ à carne mortuus, sed propter vtriusque
semper secum vniōne homo. Non a. sic erat homo,
vt ex anima & carne simul iunctis subsisteret. Ex
qua ratione dicitur aliquis alius homo, & ipse for-
tè ante mortē, hoc etiam modo erat homo, & post
resurrectionē fuit. In morte vero homo erat tan-
tum propter animæ & carnis secum vniōnem, &
mortuus propter inter illa duo diuisionem.

*Si Christus in morte erat homo alicubi, & si vbi cun-
que fit, homo sit.*

Hic queritur, si Christus in morte alicubierat
homo: & si vbi cunque est, homo sit. Ad quod dici-
mus, quia non vbi cunque est, homo erat: nec mo-
do vbi cunque est, homo est: quia vbi cunque est secundum
deitatem, nec vbi cunque homo, quia non vbi cunque homini
vnius: sed vbi cunque est secundum hominem, ibi
homo est. Tempore autem mortis, & vbi cunque erat se-
cundum Deum, & in sepulchro secundum homi-
nem, & in inferno secundum hominē, sed in infer-
no secundum animam tantum, & in sepulchro se-
cundum carnē tantum. In sepulchro ergo erat ho-
mo, quia humanitati vnius erat, & si non toti, quia
carni tantum: & in inferno erat homo, quia hu-
manitati vnius, sed nō toti, quia anima tantum.
Sed si in inferno anima tantum, & in sepulchro car-
ni tantum vnius erat: ergo nec in inferno vnius
erat anima & carni, nec in sepulchro. Quomodo
ergo ibi vel hic homo esse dicitur? Quæ est ratio di-
cti? Quia vna eadem cunque vniōne vnius erat anima
in inferno, & carni in sepulchro. Et sic erat illis
duob. tunc separatis vnius, sicut ante separa-
tionem, i. ante moriem. Ad hoc autem opponitur. Si
Christus animam tantum vel carnem tantum as-
sumpsisset, non fuisset verus homo, sed propter v-
triusque assumptionem verus homo fuit. Sic ergo
vbi carnem & animam sibi vnitam non habebat,
verus

verus homo ibi nō erat. Sed tempore mortis nūs-
quā illa duo verē vnitā habeat, quia nec in sepul-
chro, nec in inferno, nec alibi: nūsquam ergo erat
homo. Ad quod dicimus, quia Christus vtrīq; ve- Aug. lib de
rus homo non fuisset, si carnē & animā nō af- fide ad Pet.
sumpisset. Sed tamen quia ex quo assumpisset, cap 2. ante
neutrū depositū, sed cum vtroq; eandē vniōnem medium
indesinenter tenuit, quam assumendo contraxit:
ideo non incongruē vbi cunq; animæ vel carni, vel
vtrique vnitus est, ibi homo esse dicitur, quia ibi
humanatus est. Ergo & in sepulchro erat homo &
in inferno erat homo: quia vtrobiq; humanatus e- Super Ioan.
rat Christus, & vnam eandemq; cum anima & car- tract. 78. ad
ne, licet separatis, habebat vniōnem: & vno eo- id. Si dilige-
demq; tempore in sepulchro iacuit Christus, & ad
infernum descendit: sed in sepulchro iacuit secun- retis me.
dum solam carnem, & in infernum descendit se-
cundum solam animam. Vnde Aug. Quis non est
derelictus in inferno? Christus: sed in anima sola.
Quis iacuit in sepulchro? Christus: sed in carne sola, quia in his singulis Christus est. Christum in his
omnibus confidemur, & singulis. Ex his evidenter
ostenditur. Quod carni iacenti in sepulchro vni- Amb. in lib.
tus erat Christus, sicut animæ in inferno. Alioquin
si carni mortuæ non esset vnitus, non in ea dicere- de incarna-
tur iacuisse in sepulchro. Anima ergo ad infernum
descendit, caro in sepulchro iacuit sapientia cum
vtrique permanxit: quæ in inferno positis, vt ait
Ambr. lumen vitæ fundebat æternæ. Radiabat il- post mediū,
lic lux vera sapientiæ, illuminabat infernum, sed Job 28. 6
in inferno non claudebatur. Quis enim locus est
sapientiæ? de qua scriptum est: Nescit homo vias
eius, nec inuenta est inter homines. De qua aby-
sus dicit. Non est in me: mare dicit. Non est me- Ibid. paula
cum ergo nec in tempore, nec in loco sapientia est: superius.
cui nec mors tribuenda est. In ligno enim ca-
ro, non illa operatrix omnium substantia diuina

penebat. Confitemur tamen Christum pependisse in ligno, & iacuisse in sepulchro, sed in carne sola: & fuisse in inferno, sed in anima sola.

Quod Christus vbiq; totus est, sed non totum: vt totus est homo vel Deus, sed non totum.

Et vtiq; totus eodem tempore erat in inferno, in cœlo totus, vbiq; totus. Persona enim illa æterna nō maior erat, vbi carnē & anima simul vnitam sibi habebat, quam vbi alterum tantū: nec maior erat vbi vtrumq; simul: vel alterū tantum vnitum habebat, quam vbi erat neutrum habens vnitum. Totus ergo Christus & perfectus vbiq; erat. Vnde

*Aug. contra
Felician. de
Unitate Tri.
ad Optatum
c.14. ad prin-
cip. tom. 6.
In princ. cap.
16. eiusdem
libri.*

Aug. Nō dimisit patrē Christus cum venit in virginē, vbiq; totus, vbiq; perfectus. Vno ergo eodem tempore totus erat in inferno, totus in cœlo. Erat apud inferos resurrectio mortuorū, erat super cœlos vita viuentium: verè mortuus, verè viuus: in quo & morte suscepit mortalitatis exceptit, & vitalia diuinitas nō perdidit. Mortē ergo Dei filius & in anima non pertulit, & in maiestate non sensit: sed tamē participatione infirmitatis rex gloriæ crucifixus est. Ex his apparet, quod Christus eodem tempore totus erat in sepulchro, totus in inferno, totus vbiq;: sicut & modo totus est vbiq; est, sed non totum. Nec in sepulchro, nec in inferno totus erat, & si totus, sicut Christus totus est Deus, totus homo, sed non totum: quia non solū est Deus vel homo, sed & Deus & homo. Totum enim ad naturā refertur, totus autem ad hypostasim: sicut aliud & aliquid ad naturam, alias vero & aliquis ad personam referuntur. Vnde Ioan. Damasc. Totus Christus est Deus perfectus, nō autem totum Deus est. Non enim solū Deus est, sed & homo, & totus homo perfectus. Non autem totum homo: nō solū enim homo, sed & Deus. Totum enim naturæ est representativum. Totus autem hypostaseos: sicut aliud quidem est naturæ, alius hypostaseos, sic & huiusmodi.

*Libr. de or-
thodoxa fide
3. c.7. in fin*

Stet